

Kanadské taškařice.

Vyrazila kamarádů pětice do Kanady České jenom sice, zato krásné velice. Lesy hluboce, voda čistá v potoce. Borůvky pod borovice, modré ruce, líce, plné hubice. Borůvka k borůvce a hned jsou plné PET lahvice. Hříby mají plodnice 2 kg a více. Vaříme houbovce, omáčky smetanice, místo mouky zahušťujem vločkami ovesnice. Chutná to převelice, nabíráme plné lžíce, přidáváme po knedlíce. Bakule mezi ušní boltce a košile límce. Večer rudého vína plné lahvice, pěkná veselice, ne však žádná opice. To bývala tradice. Dnes chodíme spát se slepice. Toť pohled na starce. Ubytující se ve Slavonice. Celá pštice spíce v jedné světlice. Nikde žádná police. V lednice se krčícíce cosi ze sádelnice, máselnice na slanince, chybí jitrnice. Zato flašek kořalice, jabkovice a z Hrušek slivovice, nikoliv však hruškovice. Spíce, bočnice paland vrzající, courající, čurající, šoupající, brzy vstávající, krajíce mazající. Nádherné Slavonice, náměstí a ulice, v berákách sednice, co je postavily šikovné ruce nějaké zednice. Okolo silnice, žádná dálnice, všechny do kopce, dlouhé to tasemnice. Tři kostely v Jemnice, zámek a železnice, náměstí a tržnice. To samého v Dačice, 100 schodů na zvonice, zadýchám se velice, nahoře rozhlížejíce, srdce jásající. Vedle první cukru kostice. Cestou nevyhnem se oklice, stezkou po louce, pod vodou mizejíce, z kola padající, myslíce, že to jak motýl přeletíte, těžce však brodíce, bahno po kotníce. U splavu Dyje sedíce, nohy smočice, boty čistíce, fuský máchající. Štípou komořice, koušou ovádice - díky romantics. Láká mě zahradnice k prohlídce, jak jehličnany štěpujíce a čarověníky roubujícíce, nelitují více. Nevyhnem se kulturní poznávačce, betonové bunkřice, samorosty divně se sukujícíce, oku lahodíce. Pálí slunce, nastaly hice, osvěžíme se v rybníce, zobem třešní plodnice u silnice. Neodolám hrášku kuličce. Taky trojmezí - hranice tří zemí - teď už žádný drát tam není více. A náprstníků kytice, také chodník, kde loupíce Grázl bydlel v jeskyňce. Cestou restaurace, kde voněla zelnice a rosila se sklenice, dobré mamky porce. Živý bizon v ohrádce, co měl obrovské kulce. Chybí mi však kulovnice, trefil bych plíce či srdečnice, byla by žranice, žel bude zas krupice. Pasoucí se bizonice, telata na nás se telíce. Také jelenice, muflonce, srnce, zaječice i zajíce, furt lepší než štěnice. Hodně zemědělce, málo dělnice, žádné celnice. Do Rakúska žádné obstrukce. Šlapem do Nové Bystřice, pak úzká kolejnice. Mašinka kouřice, funíce, houkající, supíce jede až do Jindřichova Hradce. Zpět do Českého Rudolce a šup do Slavonice. V sedle sedíce, tvrdé stolice, nohy bolíce, břicha hubnouce, volám tichounce: "vydrž až do konce"! Tak jsme ujeli za týden chce nechce 260 km křepce. Někdy dvojice, trojice, pětice, jindy každý sám se trhnouce. Svat'a, Bob, Mira, Jiřka a Pedro ze Svince. Pedro